

Võru linna infoleht

aprill 2005

Nr 9(9)

Perearstide oed külastasid Järve Kooli

Palju on räägitud koostöö puudumisest perearstidega, oluline samm selle probleemi lahendamiseks astuti 9.märtsil, mil perearstide õed olid kutsutud tutvuma Järve Kooliga.

Pärast Eesti taaseseisvumist on erivajadustega laste jaoks/õpetamiseks loodud erinevaid arendusrühmi, haridusasutusi, klasse.

Maakonna nõustamiskomisjonil on mitmeid erinevaid võimalusi, et soovitada erivajadusega lapsele vastav kool või võimetekohane õppekava.

Kõik nagu juba sujus, kuid ikka ja jälle puutume oma töös kokku probleemiga, et puudega laps on koolieelse aja veetnud kodus, ilma et seda märgataks või õpilane istunud 3-4 aastat tavakoolis, ilma et ta oleks saanud võimetele vastavat õpet.

Tekib küsimus, mida oleme teinud valesti, mida tegemata jätnud, millele edaspidi tähelepanu pöörata.

Neile küsimustele on kindel ja selge vastus: laste eduka hoolekande toimimise aluseks on arstide, sotsiaaltöötajate, pedagoogide ja psühholoogide professionaalsus, nende omavaheline koostöö ja koostöö perekondadega.

Varem kooliarstina töötanud ja praeguse Võru maakonna sotsiaal- ja tervishoiuosakonna juhataja asetäitja Mare Udrasega on puudulikust koostööst perearstidega mitmeid kordi räägitud. Tema ettepanekul külastasidki Võru maakonna perearstide õed Järve Kooli.

Pärast lühikest kooli ja eripedagoogide töö tutvustust selgitasin põhjalikumalt koostöö tähtsust toetamiseks erivajadusega last ja tema vanemaid.

Olen üheksa aasta jooksul saanud kogemusi ja õpetust arenenud riikide (Taani, Rootsi, Hollandi, Soome jne) ekspertide poolt nii sotsiaaltöös kui ka eripedagoogikas. Seetõttu on mul selge arusaam võrgustikutööst ja ma julgesin perearstide õdedele välja tuua konkreetsed ettepanekud, kuidas peaks toimima erivajadusega last toetav võrgustik.

Perearst on juhtiv ja vastutav märkaja, esmane diagnoosija ja lapse edasisuunaja. Väga oluline lapse arengu seisukohalt on just varajane sekkumine. Vähihimagi kahtluse korral tuleks teha ikkagi põhjalikud uuringud, nõustada vanemaid. Ei tohi unustada, et lapsevanema poole tuleb pöörduda eeskätt koostööpakumisega. Paralleelselt on vaja-

lik sotsiaaltöötaja kaasamine. Selgitustöö tegemine lapsevanemale on raskemaid, kuid samas peamisi ülesandeid. Siinkohal jagasin välja materjale, kus on välja toodud vanemate võimalik käitumine kriisiperioodil.

Eriarstide roll on erivajadustega lastele uuringute korraldamine ja diagnoosi täpsustamine. See annab eripedagoogidele võimaluse professionaalselt sekkuda.

Sotsiaaltöötaja on sidusisik, kontakteeruja, sageli ka märkaja.

Perearstide õdedele rõhutasingi, millist tähtsust omab nendepoolne esmane teave sotsiaaltöötajale, kes saab ühendust võtta logopeedidega, eripedagoogidega, et oleks võimalik tagada lapse maksimaalne arendamine.

Hästi toimivasse võrgustikku kuulub kindlasti ka psühholoog. Kui perearstid ja pedagoogid on oma töös väga koormatud, siis psühholoog saab toetada arste diagnoosimisel, pedagooge individuaalse arengukava koostamisel, erioppeasutusse soovitamisel, vanemate veenmisel ja pende psühhosotsiaalsel rehabiliteerimisel. See võrgustiku lüli meil praktiliselt veel puudub, kuid omab erilist tähtsust koostöötoimimisel.

Rõhutasin ka seda, et pärast haridusasutuse lõpetamist tuleb kindlasti jälgida nooruki edaspidi käekäiku. Nüüd on info jagaja kool, oluline on ka edasine koostöö sotsiaaltöötaja ja perearstiga. Jagasin välja tabelid, mis annavad ülevaate erivajadustega lastele ja noortele abi vajadustest pärast kooli lõpetamist.

Kohtumise lõppemisel julgustasin perearstide õdesid vajadusel võtma ühendust kohe kooliga, sest perearst ei pea selgitustööga üksi jääma.

Eduka koostöö eelduseks ongi meeskonna- ja võrgutikutöö ning ametkondlike barjääride ületamine. Oma töös ei tohi unustada, et kanname ka professionaali vastutust ja kohustusi laste, õpilaste, patsientide ja ühiskonna ees.

Täna Mare Udrast, kes kohtumise korraldas. Julgen kindlalt väita, et probleemi korral meie poole ka pöördutakse.

REET KANGRO,
Võru Järve Kooli direktor